

قانون موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطنت عمان

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطنت عمان مشتمل بر یک مقدمه و (۱۱) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطنت عمان که از این پس با عنوان "طرفهای متعاقد" به آنها اشاره خواهد شد، با تمایل به گسترش و فعال نمودن کشتیرانی تجاری دریایی با در نظر گرفتن منافع متقابل بین دو کشور و با رعایت اصول آزادی کشتیرانی دریایی بین‌المللی با انعقاد این موافقتنامه موافقت نموده‌اند.

ماده ۱ - از نظر این موافقتنامه اصطلاحات زیر دارای همان معانی خواهد بود که در مقابل آنها نوشته شده است:
۱- "کشتی"، یعنی هر نوع سازه دریایی شناور که برای استفاده‌های تجاری دریایی به کار رفته و تحت پرچم یکی از طرفها قرار داشته و براساس قوانین جاری ثبت شده است. این اصطلاح شامل موارد زیر نخواهد بود:
الف - کشتیهایی که در خدمت نیروهای مسلح هستند.

ب - کشتیهای ماهیگیری.

پ - کشتیهایی که کارهای غیر تجاری انجام می‌دهند.

۲- "عضو خدمه" یعنی هر شخصی که روی عرشه کشتی کار می‌کند و نام او در فهرست اسامی خدمه آمده است.

۳- "مقامهای صالح" یعنی وزارت راه و ترابری از طرف جمهوری اسلامی ایران و وزارت ارتباطات از طرف دولت سلطنت عمان.

ماده ۲ - طرفهای متعاقد برای ارائه تمام تسهیلات موجود به منظور گسترش همکاریهای متقابل دوجانبه در زمینه‌های کشتیرانی تجاری و حمل و نقل دریایی تلاش خواهند نمود. این همکاری شامل زمینه‌های تجسس و نجات، جلوگیری از آلودگی دریایی، هماهنگی تردد دریایی، بررسی نقشه‌های دریایی و تبادل اطلاعات در زمینه‌های مذکور خواهد بود.

ماده ۳ - طرفهای متعاقد کلیه حمایت‌های ممکن را در جهت استحکام روابط بین سازمانها و مؤسسات دریایی در دو کشور به عمل خواهند آورد.

ماده ۴ - طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقرراتی که فعالیتهای بندری آنها را تنظیم می نماید، تلاش خواهند نمود عملیات حمل و نقل دریائی را تسهیل و تشویق نمایند تا از تأخیر غیرضروری کشتیهای تحت پرچم آنها در بنادر مربوطه آنها جلوگیری گردد.

ماده ۵ - مقامهای صالح دو طرف گواهینامه های ثبت، ظرفیت و ایمنی کشتی و نیز هر مدرک مربوط به دو طرف را که منطبق با قوانین و مقررات بین المللی است به رسمیت خواهند شناخت.

ماده ۶ - طرفهای متعاقد مدارک زیر را که توسط مقامهای صالح آنها صادر گردیده است، به رسمیت خواهند شناخت:

"شناسنامه دریانوردی" برای عضو خدمه کشتیهای جمهوری اسلامی ایران. "گذرنامه دریائی" برای عضو خدمه کشتیهای سلطنت عمان.

ماده ۷ - دو طرف متعاقد می بایستی بهترین خدمات پزشکی لازم برای اعضای خدمه کشتی هر یک از دو طرف را مطابق با قوانین و مقررات داخلی ارائه نمایند.

ماده ۸ - در مواردی که کشتی هر یک از دو طرف متعاقد به گل بنشیند یا با ساحل یا سایر سازه های ساحلی طرف دیگر برخورد نماید، به کشتی و محموله آن همان توجهی مبذول خواهد شد که معمولاً توسط آن طرف متعاقد به کشتیها و محموله های خود می شود. طرف متعاقد مزبور همچنین مساعدتهای لازم را به ناخدا، خدمه و مسافران کشتی که دچار سانحه شده است، خواهد نمود. هرگونه هزینه ای که به بارمی آید براساس توافق بین دو طرف تسویه خواهد شد. مفاد این ماده بر درخواستها یا ادعاهای مربوط به کمک و نجات کشتی یا خدمه و مسافران یا محموله تا آنجائی که به زیانها یا خسارات مربوط می شود، تأثیر نخواهد گذاشت.

وجوه و اموال نجات یافته روی عرشه کشتی صدمه دیده مشمول مالیاتها یا حقوق گمرکی و سود بازرگانی که معمولاً به کالاهای وارداتی تعلق می گیرد نخواهد شد مگر اینکه لازم باشد این اموال وارد قلمرو طرف متعاهدی که سانحه در آن روی داده است، گردند.

ماده ۹ - کشتیهای هر یک از دو طرف متعاقد از طریق نماینده محلی براساس مقررات حاکم طرف متعاقد دیگر، وارد بنادر آن طرف خواهد شد.

ماده ۱۰ - به منظور تسهیل اجرای این موافقتنامه دو طرف بایستی:

الف - در خصوص روشهای لازم الاجرا کردن این موافقتنامه به مشاوره بپردازند.

ب - هرگونه اصلاحیه و یا الحاقیه‌ای به این موافقتنامه را پیشنهاد نمایند. دو طرف متعهد به موجب بند (الف) این ماده آغاز مشاوره بین مقامهای صالح دریائی دو کشور را از طریق مجاری دیپلماتیک پیشنهاد خواهند نمود.
ماده ۱۱ -

۱ - این موافقتنامه از تاریخ مبادله اسناد تصویب آن طبق قوانین و مقررات جاری دو طرف لازم‌الاجراء خواهد گردید.

۲ - مدت اعتبار این موافقتنامه (پنج ساله) خواهد بود و خود به خود برای یک دوره مشابه تجدید خواهد گردید، مگر اینکه یکی از طرفها کتباً قصد خود را برای خاتمه موافقتنامه به طرف متعهد دیگر اعلام نماید. این موافقتنامه به مدت شش ماه از تاریخ اعلامیه مزبور معتبر خواهد بود.

این موافقتنامه در پانزدهم فوریه ۱۹۹۸ مطابق با ۲۶ بهمن ۱۳۷۶ و ۱۸ شوال ۱۴۱۸ در سه نسخه اصلی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تهیه گردید که دارای اعتبار یکسان خواهند بود. در صورت بروز هرگونه اختلافی در تفسیر مفاد متون فارسی و عربی، متن انگلیسی ملاک عمل قرار خواهد گرفت.

از طرف دولت سلطنت عمان

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و یازده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و پنجم اردیبهشت ماه یک‌هزار و سیصد و هفتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۹،۲،۳۱ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

علی‌اکبر ناطق نوری - رئیس مجلس شورای اسلامی

تاریخ تصویب ۱۳۷۹،۲،۲۵

تاریخ تأیید شورای نگهبان ۱۳۷۹،۲،۳۱